

Talent descoperit

Val

V-o spun, fără bășcălie:
E-un talent, și-asta pe bune,
Cine versuri poate scrie
Când nimic nu are-a spune!

De vreo lună și jumate,
Nici o strofă chiar n-am scris,
Rime am, și pix, de toate,
Ce nu am...nimic de zis,

Însă ieri, veni de sus
Parcă o hemoragie
De catrene ce le-am pus
Într-o mică poezie;

Acum, de rimat, rima
Poezia mea vioaie,
Însă mama de-o citea
Nu scăpam fără bătaie,

Dar ce-am zis, că, la derută
S-o trimit la un ziar,
Curios cam câți la sută
Mă vor înjura măcar,

Ori să-mi spună cel puțin
Să mă las, nene, de scris,
Plini de draci și de venin
Că-n poem nimic n-am zis;

Iată dar c-am fost șocat,
Versurile mele-apoase,
Criticii le-au comentat,
Parcă se înviorase:

Ce metafore, culoare,
Ce imagini paralele,
Ce condei, ce-ndemânare,
(Și-asta pusă-n ghilimele)

Ce aprecieri, ce stimă,
Viața-mi devenise roză,
Una mi-a cerut, sublimă,

Să-i trimit chiar și o poză,

Fi'ndcă, fără modestie,

E-un talent, și-asta pe bune,

Cine poate versuri scrie

Când nimic nu are-a spune!

Valeriu Cercel